

Jeg kunne også forstå på ministeren, at det er derfor, ministeren måske senere vil vende tilbage med en forklaring i et svar på et skriftligt spørgsmål om, hvorfor der er bemyndigelser her. Men det ville være rart, hvis vi allerede under udvalgsarbejdet kunne komme frem til et svar på det, så der var nogle retningslinjer, for et lige så hot emne som sammensætningen af de faglige udvalg er jo netop, hvordan proceduren skal være, herunder hvem der skal have flertal i de ansættende udvalg, som skal indstille folk til disse stillinger i institutionerne.

Med de ord håber jeg, at vi kan få konkretisere det, så vi ender med en præcisering af nogle retningslinjer for ansættelsesprocedurerne i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil sige tak til ministeren for svarene.

Jeg hørte, at der blev nævnt ét arkiv, men jeg synes måske nok, at der skulle lidt flere institutioner med. én institution hørte jeg nævnt her, men o.k.

Med hensyn til Jyllands-Posten vil jeg sige, at man kunne fristes til at tro, at det ikke er den samme artikel, vi har læst. Artiklen beskriver nemlig meget tydeligt, at Institutet for Økonomi, Politik og Forvaltning ved Aalborg Universitetscenter ikke vil være med til at udarbejde udviklingsplaner og strategiplaner for forskningen, fordi det går ud over, hvad der er deres væsentlige beskæftigelse, nemlig undervisning.

I det forslag, jeg står med her, bliver det nu pålagt hver enkelt institutions ledelse – det være sig på museer eller biblioteker, eller hvor det nu måtte være – at udarbejde forskningsplaner og forskningsberetninger, og forskningsudvalget skal så rådgive institutionens ledelse med hensyn til forskningsplanerne og organiseringen og finansieringen af institutionens forskning osv. Det er altså også et stort administrativt arbejde, der bliver pålagt institutionerne her.

Jeg er nok klar over, at der ikke er så meget undervisning på museerne, som der er på Aalborg Universitetscenter, men det arbejde, man normalt skal bruge sin tid til – og det er det, vi taler om – må ikke lide sådan under det andet arbejde, at det går ud over dét.

Vi skal gerne være behjælpelige med at stille spørgsmålene skriftligt, men så håber vi også, at vi får et par svar på det, jeg lige har skitseret.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er helt enig med ministeren: Det er ikke nemt for os at blive enige på dette område. Ministeren er socialist, og det er fair nok, men mit udgangspunkt er liberalistisk, og de to ting er jo ikke nemme at forene, uden at det kommer til at koste skatteyderne ganske mange penge, så det lader vi være med.

Men når ministeren er utilfreds med, at jeg beskriver det, der er dagligdagen for ganske mange offentlige institutioner, må det simpelt hen være, fordi ministeren har dårlig samvittighed over at få det offentliggjort – så megen offentliggørelse, som der nu ligger i at tale i Folketingssalen – for det er jo en kendsgerning, at ganske mange forskere ustandselig brokker sig over, at de bruger mere tid på at udfylde formularer og skemaer og blanketter til det offentlige, end de gør på selve forskningen. De skal søge om penge forskellige steder og skal bruge ganske mange ressourcer på at udfylde alle de skemaer og formularer, der følger med, og de skal afrapportere, hvilket yderligere belaster dem. F.eks. klager lægerne på alle landets sygehuse over, at de bruger mere tid på administration end på patientbehandling, osv. osv.

Det er en notorisk kendsgerning, at dette samfund er ved at drukne i sit eget bureaukrati, og derfor kan det ikke nytte noget, at ministeren bliver sur over, at jeg i forbindelse med det konkrete forslag siger, at der ikke er nogen grund til at indføre mere bureaukrati. Og disse såkaldte udvalg er ikke andet end bureaukrati! Det er ikke andet end bureaukrati, at disse mennesker ud af deres 37 timers arbejdsuge også skal tage sig tid til at holde disse møder. Der skal indkaldes til møderne, man skal koordinere, hvornår man kan mødes med hinanden, og hvis man skal mødes med nogle fra en anden del af landet, skal man rejse, og endelig skal der skrives referater af møderne.

Alt dette koster penge; det koster nogle årsværk at få hele dette system til at køre. Og når ministeren hævder i bemærkningerne, at det ingen statsfinansielle konsekvenser eller administrative konsekvenser har, så er jeg nødt til at gøre opmærksom på, at det simpelt hen ikke passer. Det her kommer til at koste mange penge og meget bureaukrati, og ingen af delene har vi brug for i det danske samfund.